

Sant Jordi: qui decideix avui què és llegible?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 23/04/2026 - 11:12

Llegir no és només triar llibres. És delimitar el camp del que pot ser pensat i governat.

Cada Sant Jordi reactiva una escena coneguda: novetats, prescripció, circulació massiva de llibres. Però sota aquesta superfície hi ha una operació menys visible i més determinant. No només es recomanen lectures. Es defineixen marcs. Es decideix què entra dins del que avui es considera pensable i, amb això, què pot aspirar a ser programat, legitimat o finançat. I aquesta decisió no és neutra ni dispersa: respon a veus concretes, trajectòries situades i espais que acumulen capacitat de criteri.

Aquest any, a partir dels *Llegeixo* de la sèrie *Els meus consells*, la pregunta es pot formular de manera més directa: què dibuixen, en conjunt, aquestes lectures? I fins on arriben?

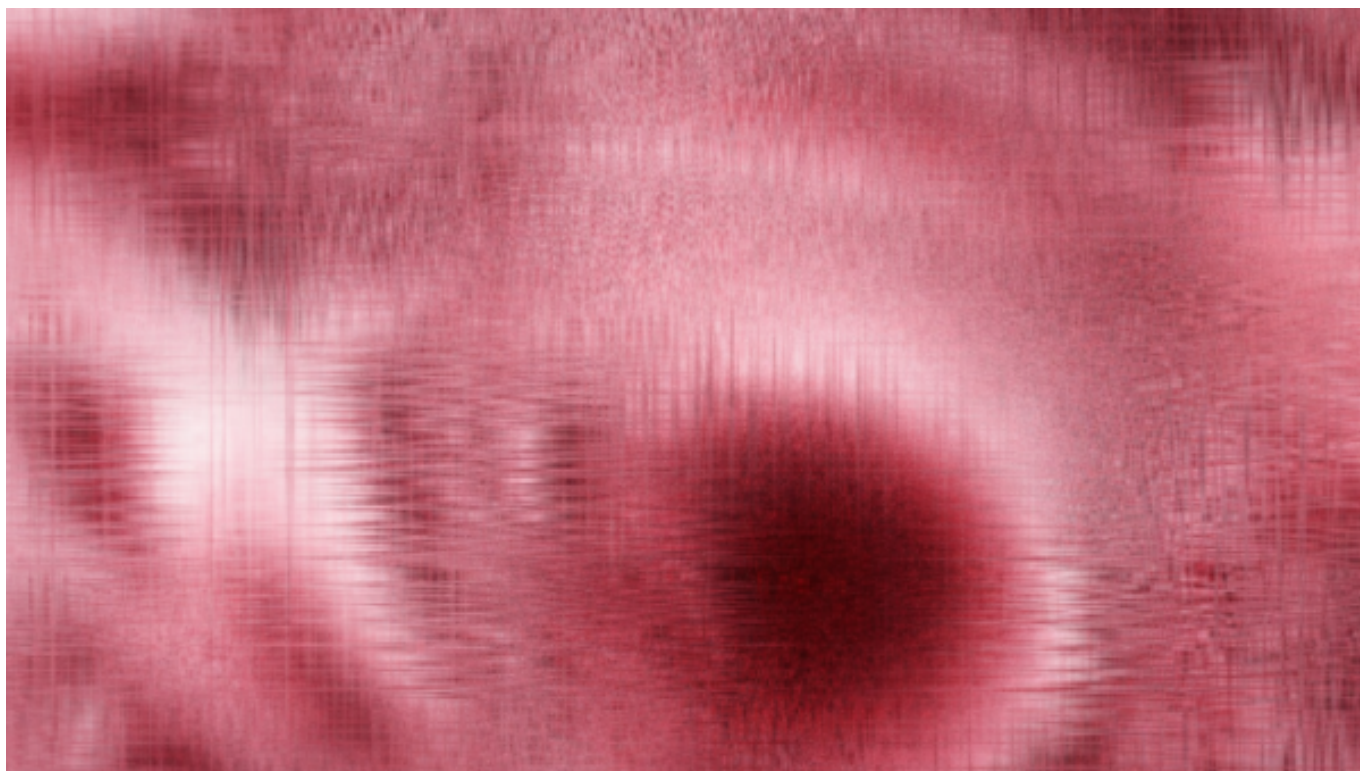
El recorregut que s'hi configura no és homogeni, i això és precisament el que el fa interessant. En les propostes de [Martí Sales](#) [2] hi ha una relació amb la literatura que no busca establir significats, sinó obrir-los i posar-los en tensió. No hi ha una voluntat de sistema, sinó d'intensitat. En canvi, en les lectures de [Ricard Espelt](#) [3], la tecnologia apareix com una infraestructura que ja no es pot separar de la cultura: algorismes, plataformes i lògiques digitals no són context, són condició.

Aquest desplaçament conviu amb altres línies igualment presents. Les recomanacions de [Miquel Missé](#) [4] situen el cos, la identitat i el conflicte en un lloc central, no com a temes específics sinó com a formes de qüestionar les categories amb què treballem. Una qüestió que no sempre és absorbible pels marcs institucionals existents, i que sovint desborda els criteris i protocols amb què es decideix què és programable.

Al mateix temps, en les lectures de [Mònica Borrell](#) [5], [Teresa Llobet](#) [6] i [Roser Sanjuan](#) [7], el focus torna cap a les institucions, el patrimoni, el territori i les pràctiques públiques. Aquí la lectura no opera com a desplaçament abstracte, sinó com a eina situada: pensar des dels equipaments, des de les polítiques, des de les condicions concretes en què la cultura es produeix i es sosté. I, per tant, des de convocatòries, bases i dispositius de selecció que acaben determinant què entra en programació, què queda fora i amb quins criteris es justifica.

El conjunt no és un mapa ordenat. És més aviat una constel·lació amb tensions internes. Però aquestes tensions no pesen igual: les lectures que connecten amb infraestructures digitals i circuits de gran visibilitat tendeixen a tenir més recorregut que aquelles que operen des de pràctiques situades o institucionals. Entre desbordament i estructura, entre digitalització i arrelament, entre crítica i gestió, es dibuixen maneres diferents d'intervenir en el sistema cultural.

I és aquí on la lectura deixa de ser només una pràctica interpretativa i passa a ser una qüestió de govern.

No tot el que es llegeix acaba configurant criteri

Aquestes lectures crítiques, situades, amb densitat conceptual, tenen capacitat de transformar les pràctiques culturals institucionals? O circulen principalment dins d'un ecosistema que reconeix el seu valor, però que no sempre el tradueix en decisions?

La distància entre allò que es llegeix i allò que es fa no és nova. Però en un moment en què el sector cultural incorpora amb facilitat llenguatges de la crítica, cura, drets, sostenibilitat, diversitat, la qüestió ja no és si aquests marcs existeixen, sinó què fan realment un cop entren en el circuit institucional. Com es tradueixen en criteris de selecció, en línies de programació, en algorismes de visibilitat o en decisions pressupostàries.

Tornar a aquests *Llegeixo* pot servir per orientar la tria de Sant Jordi. Però és més rellevant una altra cosa: fer explícits els marcs que ja estan operant quan llegim i que sovint també operen quan programem, seleccionem o decidim.

Sant Jordi, vist des d'aquí, deixa de ser només una festa del llibre. Es converteix en un indicador. No tant del que es ven, sinó del que es legitima com a lectura rellevant. I, per extensió, del que pot aspirar a orientar la cultura pública.

La pregunta final no és què llegim aquest Sant Jordi.
És una altra, més útil de sostenir:

qui està decidint avui què val la pena ser llegit i com aquesta decisió acaba prenent forma en la cultura que efectivament posem en circulació?

Fotografia original amb postprocessament d'IA

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: lectura i biblioteques

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: cultura digital

- [8]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2026/04/23/llegeixo>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/news/2026/04/consells-marti-sales>

[3] <https://interaccio.diba.cat/news/2026/02/consells-ricard-espelt>

[4] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/06/miguelmisse>

[5] <https://interaccio.diba.cat/news/2026/1/consells-monica-borrell>

[6] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/10/consells-teresa-llobet>

[7] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/07/rosersanjuan>

[8] <https://interaccio.diba.cat/node/10500>